

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester

Derde jaargang nr 3

8

november 2008

Wanneer de negen Muzen bij zomerdag afspreken op de Kesterheide bloeien er kleurige taferelen tussen 't groen. Muzikanten ruilen hun klanken voor tinten en kleurtonen. Wolken en winden worden gevangen op blanke panelen en de mooiste vergezichten laten zich speels hertekenen door 't zachte toveren van aarzelende penselen.

Koninklijke Fanfare Sint Martinus Kester

Gesticht in 1846 en in 1952 onderscheiden met de titel van Koninklijke Maatschappij.

Voorzitter: Willy Juwet, Patattestraat 15, 1755 Kester – 054/56 65 32
willyjuwet@skynet.be

Secretaris: Anne-Mie Dedoncker, Bruneastraat 74, 1755 Kester – 054/56 68 63
adedoncker@hotmail.com

Penningmeester: Jo Van Nimmen, Bruneastraat 49, 1755 Kester – 054/56 78 35
jo.vannimmen@skynet.be

Dirigent: Dorien Bosmans, Kesterweg 14, 1755 Kester – 0485/40 10 07
dorien_bosmans@hotmail.com

Verantwoordelijke

Instrumenten: Jo Van Nimmen

Partituren: Geertrui Feytens

Activiteiten: Kirsten Musch

Website: www.fanfarekester.be Webmaster: Jonas De Maeseneer

Repetitielokaal: Jagershof, Bruneastraat 36, 1755 Kester

Bankrekening: 429-5100599-60

NAKLANKEN

Contactblad van de Koninklijke Fanfare Sint-Martinus Kester. ISSN 1782-8392

Eindredactie en

verantwoordelijke uitgever: Willy Juwet, Voorzitter.

 Inhoud van nummer **8**, het derde nummer van de derde jaargang:

Schilderen op de Heide	blz 1
Colofon	blz 2
Namen 1914	blz 3
De Keure van Kester	blz 4
Een muziekschool te Kester	blz 5
De saxofoon	blz 6 - 7
Uit de fanfarefamilie	blz 8
Uit de agenda	blz 9 - 13
Op de agenda	blz 14
Herman en Rosita	blz 15
Poëzie is ook muziek...	blz 16

Lid van de fanfare wordt men als **abonnee op Naklanken**. Het kost slechts €5.
Steunend lid is men door met €20 bij te dragen in de kosten van de vereniging.
 Naast deze leden en steunende leden zijn gulle **sponsors** steeds welkom.

Namen 1914

Onder deze titel verscheen in 1919 het oorlogsdagboek dat **Ernest Claes**, de schrijver van o.m. *De Witte*, *Daar is een mens verdronken*, *De sproke van broederke Valentijn*, *Kobeke* en zoveel meer, heeft neergepend. Het is een somber boek. Einde augustus 1914, op de steenweg van het dorpje Champion naar Namen, trekt soldaat Ernest Claes de wacht op. De bittere realiteit van de Eerste Wereldoorlog komt plots als een donkere golf over hem en zijn medesoldaten heen. De vluchtelingen van toen, de loopgrachten, de slag om Namen, zijn verwonding, de krijgsgevangenschap, allemaal verschrikkingen uit een ver verleden, zo denken we soms. Maar dag na dag zijn zij nog steeds harde realiteit op ons tv-scherm.

Op de vooravond van alweer een nieuwe 11 november, is het goed een nuchtere Ernest Claes scherpzinnig maar eenvoudig het leed en de miserie, pijnlijke gevolgen van zinloze waanzin, te zien beschrijven. De gevoelige snaren van de schrijver trillen na in het verhaal dat ook ons, een eeuw later, nog kan ontroeren. Onze Kesterse oud-strijders hebben immers datzelfde leed geleden, diezelfde angsten doorstaan. Ook zij hoorden de onzichtbare kanonnen bulderen. Ook zij voelden de aarde rond hun loopgrachten en hun vochtige veldputten trillen. Ook zij zagen hun makkers naast hen sneuvelen, stil biddend of kermend sterven. Vandaag huldigen wij ze, naar schone jaarlijkse gewoonte, in de hoop dat men ze blijvend zal gedenken, lang nadat onze muzikale klanken van nu zullen zijn verwaaid.

Dit jaar voor het eerst wenst de fanfare, naast de oud-strijders, ook haar overleden leden in eenzelfde hulde van dankbaarheid te herdenken. De pioniers uit de vroege negentiende eeuw, hun opvolgers uit de latere decennia, in de oorlogsjaren met dezelfde verschrikkingen geconfronteerd, de dirigenten met hun onvolprezen inzet, de muzikanten, overtalrijk doch meestal anoniem voor ons: **wij huldigen ze allemaal**. Graag zouden wij ze allen vernoemen die wij aan het werk zagen met de jeugd, in de school, op de concerten, bij uitstappen en feesten. Heten zij Merckx, Musch, Vierendeel, De Leener, Deneef, Roobaert, De Vits, Viaene, Cromphout, Van Rossom, Bellemans, Notaert of Segers of hoe dan ook, **allen willen we ze eren en danken**.

Op 11 november 2008 zal dat gebeuren in een viering in de kerk. **Symbolisch** zullen we alleen onze afgestorven muzikanten van de jongste vijf jaar vernoemen: voorzitter **René Deridder**, **Jean-Claude Walravens** en **Herman Vermeren**. Zij vertegenwoordigen die dag echter al hun gildebreders. Zij zijn het nog tastbare bindteken tussen ons en alle muzikanten die de lange geschiedenis van onze Koninklijke Fanfare hebben geschreven.

Willy

Data om te onthouden (2)

In ons nummer 6 werd aandacht gevraagd voor de jaren **2014** (*de bouw van de kerk 150 jaar geleden*) en **2011 en/of 2016** (*het verjaren van de fanfare tot een eerbiedwaardige leeftijd van 165 of 170 jaar*).

De Keure van Kester

Voor historici en fiere inwoners van Kester zal het jaar **2017** zeker een uitermate belangrijk jaar zijn, dat kleur en uitstraling moet geven aan ons aloude dorp. Ongetwijfeld zullen er in de geschiedenis van deze Romeinse nederzetting nog meer jaartallen als ‘merkwaardig’ te bestempelen zijn. Maar **2017** is dat zeker. Het zal dan immers 800 jaar (inderdaad achthonderd jaar) geleden zijn dat door de inwoners van toen **de Keure van Kester** werd afgedwongen. Die Keure bestond uit een reeks van vijf oorkonden die samen zorgden voor een ontvoogding van de laten (servi) en van de mannen (homines) van Sint-Woutruide te Kester. De inwoners van het Kestergewoud, bestaande uit Kester, Oetingen en Herfelingen, rechtten de rug en lieten zich gelden ten overstaan van het Convent van Sint-Woutruide, de abdij die vanuit Bergen eeuwenlang ons gewoud en dus ook ons dorp beheerde.

De Keure betekende een scharniermoment in de ontvoogdingsstrijd van de plaatselijke bevolking binnen het verouderde domeinwezen. Wellicht werden onze voorouders in die strijd, stiekem of openlijk, gesteund door de Heren van Edingen, beheerders in naam van datzelfde Bergen maar toch belust op een sterkere greep op ‘hun’ regio als feodale machthebbers.

Wat bracht die Keure dan wel teweeg?

Het is geen Keure zoals die verleend in steden tijdens dezelfde periode. Zij valt te omschrijven als een ‘*landelijke keure*’ waarin voor het eerst de verplichtingen van de landelijke bevolking t.o.v. de domeinheer wettelijk werden vastgelegd en waardoor willekeur bij het heffen van belastingen voorkomen zou worden.

In hoofdzaak gaat het om het vastleggen van de cijnzen (belastingen) te betalen per hoofd of wegens de gronden. Die betaling zal voortaan steeds geschieden in Nijvelse munt, wat blijkbaar een ernstig probleem moet zijn geweest in een regio die toch afhing van Bergen.

Voortaan ook zullen de mannen, die jaarlijks als lijfeigene 12 deniers Nijvels betaalden, nog slechts 8 deniers hoeven te betalen. De vrouwen betalen nog 2 deniers op half mei. Wat betreft de ‘*dode hand*’ zal elk dezer mannen bij zijn dood het beste meubel, *kateil* genoemd, afstaan aan Sint-Woutruide en haar leenmannen. De vrouwen, gehuwd, ongehuwd of weduwe, levend van hun eigen brood, eigen werk en eveneens lijfeigene, zullen bij hun overlijden hun beste kled afstaan, hun ring of hun bedkussen. Andere sieraden zouden niet meer mogen opgeëist worden.

Naast deze bepalingen volgden er nog andere die betrekking hadden op de meiden en de knechten, op de wijnpenningen omgezet in karweien, op de vlascijnzen, op de datum van betaling enz.

Het geschil tussen de mannen van Kester en de meier, dat ten slotte zou uitmonden in onze 'Keure', is ongetwijfeld een ernstig geschil geweest, zwaarwichtig qua inhoud en gedragen door daadkrachtige en invloedrijke personen, want in laatste instantie werd het zelfs voor de Romeinse Curie gebracht en, men kan het zich vandaag niet meer inbeelden, te Rome in behandeling genomen onder paus Innocentius III (1198-1216).

Het verhaal van onze 'Keure' is ook het verhaal van de wijze waarop Kester zich ooit roerde, blijkbaar met een heel grote trom... Dat gebeurde 800 jaar terug, en we horen het vandaag nog galmen!

Welke inwoners van Kester, historici of geschiedkundigen in spe, willen op het gepaste moment het voortouw nemen om van deze datum gebruik te maken om hun dorp in feeststemming te brengen, ook met wetenschappelijk gefundeerd werk?

W.J.

Een muziekschool te Kester

In ons nummer 6 van *Naklanken* belichtten we de inspanningen van onze voorouders om toch maar een fanfare op de been te brengen en, vervolgens, op dat been te houden, zelfs wanneer het klimaat niet altijd gunstig was voor de ontwikkeling van muzikaal talent en de organisatie van muzikale evenementen.

Maar de tijden veranderden ook voor onze voorouders! Snuffelend in kadasterboeken uit de vorige eeuw dook plots een heuse muziekschool op. En dat pal op het Dorp. Wie zich de winkel en het café en de grote achterbouw van 'meter Prauw' kan voor ogen halen, zal begrijpen dat hier inderdaad ruimte zat was voor allerlei activiteiten. Niet enkel werd op deze plek ooit door de gemeentevaders vergaderd 'ten gemeentehuize', maar ook voor de opleiding tot muzikant werd er plaats gemaakt. In 1911 was onze eerste muziekschool alleszins een feit, in een pand van 0,70 are, onderdeel van een ruimer geheel. Later zou hier immers Remi Dedoncker – Persoons zich als handelaar komen vestigen en Carolus Ludovicus De Doncker – Van Dorselaer als herbergier.

Voor hoelang, voor wie en onder wiens hoede de muziekschool bestond, blijft momenteel nog een open vraag. Kan een lezer van dit blad ons op weg helpen om ook deze lacunes op te vullen? Alleszins een merkwaardige realisatie van een dorp waar de wegen toen amper verhard waren en de levensomstandigheden aartsmoeilijk, maar waar blijkbaar het jonge vuur voor de muziek en de *fanfares* gretig werd in stand gehouden en, voor de Eerste Wereldoorlog reeds, ferm en doelgericht aangewakkerd.

Mijn (ons) instrument...

In deze rubriek beschreef Marcel Vellemans in Naklanken 3 **de trompet**, vertolkte Kirsten Musch haar liefde voor **de dwarsfluit** in nummer 5 en boeide Dorien Bosmans, klarinettiste en dirigente, in nummer 7 met een indringende benadering van **de klarinet**. Nu, in Naklanken 8 is Sara Musch aan het woord.

Mijn saxofoon

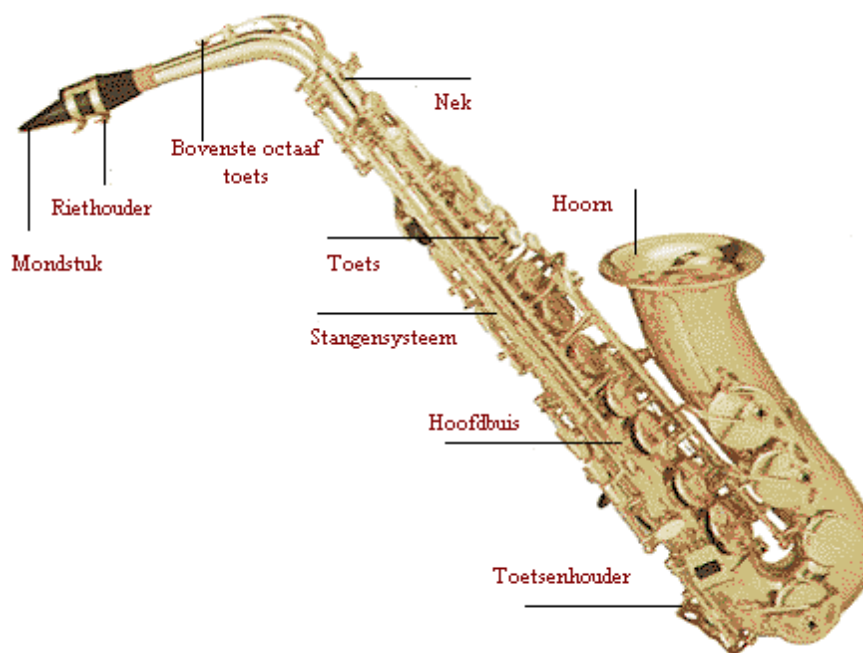
Al lijkt het uiterlijk niet zo, toch is de saxofoon een houten blaasinstrument. Bij de saxofoon is aan de onderkant van het mondstuk een enkel stuk riet bevestigd d.m.v. een metalen of leren band. Een riethouder houdt het rietje op zijn plaats en de spanning kan geregeld worden door de schroeven aan te draaien.

Om geluid uit de saxofoon te krijgen moet je tussen het riet en het mondstuk lucht persen. Daardoor breng je het riet in trilling en maak je een toon. De saxofoon bestaat uit een conisch geboorde buis met gaten en kleppen. De kleppen zorgen ervoor dat de gaten, die in de buis van het instrument zijn geboord, afgesloten kunnen worden. Door het indrukken of loslaten van die kleppen, kan je verschillende tonen creëren.

Oorspronkelijk bestond de saxofoonfamilie uit 14 leden. Tegenwoordig worden er nog maar 8 gemaakt. Die 8 zijn, te beginnen met de kleinste: de sopranino, de sopraan, de alt, de tenor, de bariton, de bas, de contrabas en de subcontrabas. **Enkel de sopraan, de alt, de tenor en de bariton** worden nog op grote schaal gebruikt.

Als we de 4 laatste van klein naar groot bekijken, d.w.z. van de hoogste naar de laagste klank, is de **sopraansax** de kleinste van de familie. Ze kenmerkt zich doordat ze geen u-vormige hoorn heeft, maar een rechte conische buis. De volgende in de rij is de **altsax**. De altsax is de meest populaire van de saxofoonfamilie. Ze klinkt iets lager dan de sopraansax en heeft op het einde een omhoog gebogen wijde klankbeker. Het is een erg veelzijdig instrument dat in bijna alle vormen van de muziek wordt gebruikt.

De **tenorsax** lijkt uiterlijk sterk op de altsax, maar is groter en dieper van klank. En ten slotte: de **baritonsax**. Hij is de grootste van de meest gebruikte saxofoons, al is er natuurlijk nog de grotere bassaxofoon. Zijn klank is het diepst. Hij is ook anders van vorm dan de alt- of tenorsax.

De saxofoon is een uitvinding van de Belgische **instrumentenmaker Adolphe Sax**. Hij werd geboren te Dinant in 1814. Hij stamde uit een familie van instrumentenbouwers. Zijn vader, Charles Joseph Sax, had in Brussel een fabriek voor blaasinstrumenten. Na vrijwel alle blaasinstrumenten op een of andere manier te hebben verbeterd, vond hij een uitdaging in de creatie van een nieuw instrument, één dat door zijn toon en bespeelbaarheid de verschillen tussen snaarinstrumenten, houtblazers en koperblazers kon overbruggen. Adolphe Sax presenteerde zijn eerste 'saxofoon' (letterlijk: de 'stem van Sax') op de Brusselse industrietoonstelling van 1841. Achter een gordijn, want niemand mocht het nog niet gepatenteerde instrument zien. Een jaar later trok hij naar Parijs, waar hij de Adolphe Sax & Cie oprichtte. Door de instabiliteit van het Franse centrale gezag werd Sax' carrière als industrieel echter niets minder dan een roetsjbaanrit. Een aantal ministeriële decreten bezorgden hem achtereenvolgens een monopolie als leverancier van saxofoons aan de Franse militaire muziekkapellen, een faillissement met de verbanning van zijn instrument en een comeback toen de saxofoon opnieuw werd ingevoerd. Tijdens de Frans-Duitse oorlog ging Sax een tweede maal bankroet en deze keer voorgoed. Sax was zijn tijd te ver vooruit, want pas met de opkomst van de jazz werd de saxofoon echt een populair instrument.

Mijn opa zaliger, **Jules Heuwelx**, slaagde erin om hemelse klanken uit zijn saxofoon te halen. Elke keer hij erop speelde, keek ik stilzwijgend en met kippenvel op de armen toe. Tot op een dag dat ik niet meer kon zwijgen en hem vroeg of ik er ook eens op blazen mocht. En zo speel ik ondertussen al – met heel veel plezier – 18 jaar altsaxofoon, waarvan 13 jaar op die van opa. Bovendien is het een hele eer om deel te mogen uitmaken van een ongelooflijk leuke, toegewijde bende: onze Kesterse fanfare. En de saxen zijn talrijk aanwezig. Daar getuigt onderstaande foto van.

Op de foto van links naar rechts: de tenorsaxen Frédéric Goessens, Jef Notaert en Anne-Mie Dedoncker, baritonsax Jos Fobelets, en de altsaxen Fons Demel, Sara Musch en Jef Van Diest

Opa, bedankt dat je mij die hemelse klanken hebt leren kennen en me ertoe hebt aangezet om ze ook te laten weerklinken! Sara Musch

Uit de fanfarefamilie...droevig nieuws

Op 18 juli 2008 overleed onverwacht te Halle in het Regionaal Ziekenhuis **Margriet Sirjacobs**, geboren te Gook in 1921, de echtgenote van Emiel De Doncker, een leven lang trouw lid van de fanfare en nog steeds een der vurigste supporters.

Een week later, op 24 juli overleed thuis te Lennik **Louis Van Hoegaerden**, geboren te Kester in 1930, wiens aandacht ook steeds naar Kester en het leven alhier was gekeerd. Zijn dochter Marleen en haar gezin zorgden voor de nodige constante contactlijnen.

En amper nog een week later, op de dag dat onze muzikanten zich artistiek uitleefden op de Heide, op zaterdag 2 augustus, overleed eveneens te Lennik, thuis en onverwacht, **August Juwet**, de broer van onze voorzitter, geboren te Kester in 1932. Louis en Gust, ruim een halve eeuw eerder samen in de KAJ, liggen nu broederlijk naast mekaar op het kerkhof van Lennik.

Op 8 oktober overleed te Pepingen **Denise Vermeren**, dochter van 'Chalen Troemeleer', zus van Herman, Emma en Margriet, geboren in 1922, een leven lang en samen met zoveel familieleden, generatie na generatie, met het verleden van onze fanfare verweven. Vooral als fijne kok bij menig eetfestijn van 't muziek blijft zij in het geheugen van onze maatschappij leven. Op woensdag 15 oktober werd zij uitgeleide gedaan naar de overkant waar zij door vele verwanten zeker zal zijn opgewacht.

Met de getroffen families leeft onze fanfare van harte mee.

De kroniek van 't muziek

Gooikoorts

Op zondag 7 juli zou onze Sint-Martinusfanfare van Kester een muzikale brug slaan tussen de Sint-Nikolaaskerk van Gooik-hoog en de feesttenten op de festivalweide van Gooik-laag. Na de kerkviering galmde de stem van de Belleman over het kerkplein om alle kerkgangers uit te nodigen onze muzikanten en hun marsmuziek te volgen. Het was alsof de Gooikenaars, wellicht nog verdoofd door twee dagen Gooikoorts, gewekt zouden worden door de stijlvolle Kesterse harmonie, keurig in het nieuwe uniform, en hun meeslepende muziek. Muziek als remedie tegen Gooikse koorts? Het werd, ondanks de stevige wind, alleszins een 'blijde intrede' op het festivalterrein waar vreemde muzikale zielen spontaan Freddy's drumwerk aanvulden en waar de aanwezigen blijkbaar genoten van onze (voor sommigen) ochtendlijke aubade.

Op de festivalweide, 's morgens in de vroege...

Waanzinnig weekend te Herfelingen

Terwijl de plaatselijke fanfare met vakantie is, nemen op zondagmiddag 20 juli onze muzikanten plaats in de grote feesttent aan de Mollestraat te Herfelingen. Met het gevarieerd programma van ons Fout Concert van Kester Kermis werd de vele aanwezigen, hongerend en dorstend naar versterking en lafenis, een licht verteerbaar en zeer gewaardeerd muzikaal menu voorgeschoteld. Op hun beurt waren zij vol lof voor de harmonieuze bediening en de mooie outfit van de groep. En zoveel jonge muzikanten, meneer! Na al die bijval: voor het volgend Waanzinnig Weekend is de uitnodiging reeds genoteerd!

Schilderen op de Heide

Jef Van Diest had een droom: als beeldend kunstenaar zou hij zijn medemuzikanten leren schilderen. Het kleurenpalet zou hij hun verklaren, het picturale spel van additieve, subtractieve en partitieve kleurenmengingen, van primaire, secundaire en tertiaire kleuren, van kleurcontrasten allerhande. Tips voor vormgeving en compositie zou hij rondstrooien. En dat alles op de repetitieloze woensdagavond van 23 september opdat elkeen klaar zou zijn voor het grote werk op de Kesterheide op zaterdag 2 augustus. Dat werd een creatieve dag, inderdaad, met als ingrediënten de gekende vergezichten, de prachtige wolkenmassa's, zon en wind, de uitdagende witte panelen, het verlokkelijke cyaan, magenta en geel, de onrustige nieuwe penselen, de ongeoefende ogen en vingers, de gezellige kameraadschap van wakkere bondgenoten in de schilderkunst... Menig kunstenaarshart bloeide hier op, een nieuwe wereld ging iets verder open. Wanneer nog een ietsje meer? Jef: alvast kleurrijk bedankt!!!

Op de frontpagina zag u vier foto's van deze heuglijke dag: Heleen en Marlies met grondwerk, Jo in volle zwier, Koen met een lichtrijke compositie (acryl op paneel) en een ijverige voorzitter.

Plaatsgebrek noopt er ons toe de lijst van de sponsors over te hevelen naar het volgend nummer van Naklanken. Zij weten hoe groot onze dank is en hoe kostbaar hun steun voor onze harmonie!
Aan allen onze oprechte dank!

Drukkerij • Digital Print

Papier- en Boekhandel

Uitgeverij "Het Pajottenland"

De Knijf

Edingssesteenweg 51 • 1755 Gooik

Tel 02 532 44 37

e-mail: deknijf.drukkerij@skynet.be

Buurtfeest Patattestraat

Het lijkt al een oude traditie wanneer op zaterdag 6 september, op het vijfde wijkfeest in de Patattestraat, de fanfare er voor een derde keer verschijnt. Niettegenstaande het huwelijksfeest van Doriens zus en nog zalig nasluimerende vakantiedagen, waren 17 muzikanten paraat om de vele aanwezigen wat muzikaal plezier te bezorgen. Meteen waren de donkere dreigende hemel en de wat kille avondlucht vergeten. Al zal de sangria ook wel voor wat kleur en klank hebben gezorgd.

De Kapel in Den Daal

Het zou een heerlijke namiddag worden op zaterdag 13 september 2008. Een nieuwe kapel in een der rustigste hoekjes van Kester, meer dan 60 ruiters, een goedgebouwde harmonie en veel Kesterlingen nieuwsgierig om dit ongewoon spektakel met Sint-Martinus als hoofdrolspeler. Helaas stond er tevens druilerige regen op hetzelfde menu, een ongezellige kilte, een drassige weide en veel paraplugedoe. En toch waren allen, de bouwheren Eric Dekens en André Ots op kop, fier en gelukkig bij de wijding van hun kapel, de vlotte viering van Guido en de spitse toespraak van burgervader Michel. Bij nog meer muzikale tonen, gebrouwen onder een overnatte tent, en gul verdeelde spijs en drank, overheerste heerlijke landelijke gezelligheid in een door velen herontdekte Den Daal.

Briljanten voor Maria en Stor

Op zaterdag 20 september 1943 werden Nestor Van de Ville en Maria Pocquet te Kester door het huwelijk verbonden. En het was een duurzame verbintenis, geen ersatzproduct uit de oorlogsjaren, want ze hield stand in storm en wind, in voor- en tegenspoed, voorbij het zilver, voorbij het goud, zelfs de orchidee en de diamant voorbij, tot het moment dat jubilarissen met **briljant** worden betiteld. Dik verdiend! Dat moment mocht de harmonie niet laten voorbijgaan en dus werd aan Stor en Maria op woensdagavond (onze repetitieavond) 17 september een daverende serenade gebracht. In aanwezigheid van familie, vrienden en het ganze schepencollege, werd gul en dankbaar getoast op een verleden van vriendschap en steun, en op een lange en gezonde toekomst. Bij de nachtelijke terugkeer naar 't Jagershof speelden alle muzikanten monter door... zelfs zonder partituur!

Op de jaarmarkt te Gooik

27 september 2008 werd een heerlijke zij het late zomerdag. En precies die dag werd gereserveerd voor de Jaarmarkt. Eén fleurige bedoening is het geworden met zonnige terrassen en heerlijke verfrissingen tussen de talloze activiteiten. Echt een dorp op stelten! Daarbij mocht de muziek niet ontbreken en, uiteraard, was onze harmonie graag van de partij. In de loods van het aardappelbedrijf Devoghel werd het podium ingenomen, met enig heimwee naar het zonovergoten buitenterras, en werden de vele bezoekers vergast op een laatste uitvoering van ons Foutconcert uit de voorbije kermisdagen.

Smaragd voor Stijn en Viviane

Veertig jaar getrouwd, goed voor **Smaragd** op de tabel die wijst naar Goud en meer, zijn Stijn Musch en Viviane Heuwelx. Met een dochter als muzikant en vier handen steeds tot helpen en inspringen bereid, mocht dit heuglijk moment niet ongemerkt voorbijgaan. Dus werd op zaterdag 19 oktober, als complete verrassing, een muzikaal hoofdstuk toegevoegd aan het warme familiefeest: **een serenade van de fanfare!** Muziek kan zoveel beter dan kransen van woorden onze dank aan het bruiloftpaar uitdrukken. En gemeente gelukwensen klinken daarbij trouwens steeds wat luider en voller.

en Geertrui zong...

Op vrijdag 31 oktober 2008 werd in de Sint-Niklaaskerk te Gooik **November Cultuurmaand** geopend met een **zangrecital**. Voor onze harmonie was het feest want 'onze eigen' **Geertrui Feytens** was die gedenkwaardige avond een van de drie solisten. **Geertrui**, mezzo-sopraan, die naast haar onvervangbare plaats in de Muziekacademie en in onze Koninklijke Fanfare ook nog zang studeert aan het Lemmensinstituut te Leuven, trad er immers op naast *Saartje Raman*, alt, en *Greetje Anthoni*, sopraan. Aan de piano: *Geert Callaert*.

Maar **'t eten voor 't muziek** van 25 en 26 oktober is een onderwerp voor **Naklanken 9** van februari 2009

V.M.T is een groep met 5 eigen kantoren en meer dan 20 opgeleide medewerkers. Hun kennis van de vastgoedsector is gelijk aan meer dan 40 jaar ervaring en vele tevreden klanten. V.T.M. maakt de brug tussen de hoofdstad, de Denderstreek en het Pajottenland. Elkeen vindt zijn weg naar CENTURY 21 V.M.T. 02/583.99.99 info@century21vmt.be

Op de agenda...

11 november vieren :

Een jaarlijkse gewoonte, die echter niet mag verdwijnen, hoever de oorlogen ook al achter ons liggen. Daarom wordt gezocht naar nog meer luister om alle slachtoffers van beide wereldoorlogen te herdenken, met uiteraard in eerste instantie **de oud-strijders**. In aanwezigheid van afgevaardigden van het gemeentebestuur en delegaties van SATCOM en het Pajottenlands Politiekorps, willen Dorpsschool, parochieploeg en fanfare de volle aandacht opeisen voor hen tijdens een viering in en rond de kerk. Meer in het bijzonder zullen de overleden oud-strijders der jongste vijf jaren worden herdacht, met name *Gaston Raemdonck, Meester René Segers, Julien Tiels en Eduard Verhassel*.

Maar 11 november is ook de feestdag (ooit de Biddag!) van de patroonheilige van de parochie Kester, die zijn naam verleende aan onze fanfare. Daarom zullen ook **de muzikanten** worden herdacht die in de voorbije 160 jaar de fanfare in leven hielden. En ze zijn met velen, wier namen nog vaak worden genoemd. Tijdens de jongste vijf jaar moesten we noodgedwongen afscheid nemen van *René Deridder, Jean-Claude Walravens en Herman Vermeren*. Via hen gedenken wij ze allen!

Kerstmis wenkt

alweer. Het rad der maanden draait te snel en de seizoenen zitten mekaar blijkbaar steeds dwingender op de hielen. Met Kerstmis evenwel staat de tijd even stil, dichtbij de kribbe, in winterweer en felle kou. Dan is het goed muziek te brengen, hartverwarmend, harmonieus en vredig. Daar zorgt onze fanfare voor, jaar na jaar. Ook in 2008 zal het een beetje een muzikale Kerstmis zijn!

<p>BLOEMENZAAK tuinaanleg en vaste plantenweek</p>	<p>BLOEMENZAAK tuinaanleg en vaste plantenweek</p>	<p>BLOEMENZAAK tuinaanleg en vaste plantenweek</p>
<p>'t HEIDEROOSJE</p> 	<p>'t HEIDEROOSJE</p> 	<p>'t HEIDEROOSJE</p>
<p>Edingsesteenweg 181 GOOIK (Leerbeek) Tel. 02/532 12 86</p>	<p>Edingsesteenweg 181 GOOIK (Leerbeek) Tel. 02/532 12 86</p>	<p>Edingsesteenweg 181 GOOIK (Leerbeek) Tel. 02/532 12 86</p>
<p>zondag open tot 12 uur</p> 	<p>zondag open tot 12 uur</p> 	<p>zondag open tot 12 uur</p>

15 november: Herman en Rosita Dewit treden op!

Een godsgeschenk voor de fanfare: Herman en Rosita willen optreden ten bate van onze harmonie. Als beroepskunstenaars kennen zij de prijs van instrument en partituur en beseffen zij, beter dan wie ook, wat het financieel betekent om blijvend een dorpsfanfare op de been te houden. **Dank om dit vriendschappelijk gebaar, oprechte dank aan allebei!**

En inderdaad: het is al lang geleden dat wij hen in het eigen Kester nog eens op het podium zagen. Wij konden hen wel bewonderen op de meest uitgelezen plaatsen, tot in het grote auditorium van het wereldvermaarde Instrumentenmuseum te Brussel. In Nederland en Wallonië zijn zij graag en vaak geziene gasten. Ware Ambassadeurs zijn ze aldaar, met hun sterk visueel en humoristisch programma, waarbij het zo getergde milieu hun tegenspeler is.

Eindelijk, treden ze nu ook te Kester op. Iedereen is welkom, ook en zeker de kinderen. Inkom: €5,-
Gratis voor de jeugd tot 12 jaar.

Plaats en datum:

**Zaal 't Jagershof,
Bruneastraat, op
zaterdag 15 november
2008 om 20 uur**

De dirigente en de muzikanten van de fanfare mogen dit aanbod van Herman en Rosita beschouwen als een uitzonderlijk **Sint-Cecilia-geschenk**. Jaar in jaar uit, bij de wekelijkse repetities en de veelvuldige optredens, geven zij het beste van zichzelf. Op 15 november zitten zij, figuurlijk uiteraard, op de eerste rij om dit feestelijk gebeuren mee te maken.

Poëzie is ook muziek...

muziek is ook poëzie.

Negen november

koude, en de lorken staan
 nog te blozen, eigenwijze bomen.
 vrieslucht, wit schuim
 alom. blaren laten los.
 vergeten appels krimpen
 in de struiken. de grond
 staat bros. rozen hangen
 halfstok maar de mispels
 geuren. vogels vliegen af
 en aan, vooral die kleine
 met hun rode buiken?
 ik laat het fruit
 voor wat het is.

Negen december

de kleine wereld van de winter
 met koude gestremd aan de ruiten.
 de wind legt schaduwen buiten.
 het leven wordt gefluisterd.
 voorzichtig strekt de spar zijn takken.
 water, een zwart lint in de sloot.
 de aarde wacht.
 uren schuiven over uren.
 achter de ramen is de wereld zacht.
 stilte binnen handbereik.
 spreken als niemand luistert.
 licht, schuin spel met de sneeuw.
 fazanten op de paden.

Marleen De Cree

Met de expliciete toestemming van de auteur.
 Twee sonnetten uit *Tempus fugit*
 Uit 'Over de brug der aarzelingen'. Gedichten 1969-1989..
 Uitgegeven door het Poëziecentrum – Gent